

vedkommende kom til Stabe paa Liv og Lemmer, men da bliver det ogsaa noget ganske andet end et Spørgsmaal om større eller mindre Høflighed. Nu siger det ærede Medlem, at jeg har set helt fejt paa dette Spørgsmaal om de strejkende og de saakaldte Struebrækkere. Det er naturligtvis noget, det ærede Medlem kender bedre end jeg. Det kan godt være at Forholdet er saaledes nu om Stunder, at naar der finder Strejke Sted, saa strejke alle. Det ærede Medlem tog sig dog lidt i det, idet han sagde: næsten alle. Det kan godt være, at strejkende Arbejdere ved en i tidligere Tid behørig Anvendelse af Høflighed lige over for dem, der ikke ville strejke, nu have bragt det dertil, at de alle strejke, naar Flertallet strejker. Jeg tillader mig imidlertid noget at betvivle dette. Man læser dog stundom i Socialdemokraternes Blade, hvorledes den eller den Haandværksmand ikke har villet deltage i den eller den Strejke; men det er muligt, at det ærede Medlem i det væsentlige har Ret. Men naar de alle strejke, vil der ikke blive Tale om noget voldeligt Overfald paa Kammerater. Saa vil der kun blive Tale om voldeligt Overfald eller, som det ærede Medlem saa smukt udtrykte sig, Mangel paa Høflighed mod den „Bærme“ fra fremmede Byer og fremmede Lande, som indtaldes for at udføre det Arbejde, de strejkende lade ligge. Jeg ved ikke, om det er saaledes, at Arbejdsgiverne nu om Stunder, naar deres sædvanlige Arbejdere gøre Strejke, søge efter Folk, som maa betegnes med Udtrykket „Bærme“, for at faa Arbejdet udført. Det har jeg i alt Fald ikke hørt noget om. Jeg har læst i Bladene, ogsaa i „Social-Demokraten“, at da der nylig var Strejke i Aarhus — den Strejke, som det ærede Medlem selv omtalte — søgte Arbejdsgiverne der at søfte Folk til sig ude fra Landet, hvad jo ogsaa det ærede Medlem nævnte. De søgte at fæste til sig Landarbejdere og Landarbejderen Søner, dem, som det ærede Medlem altsaa her kalder for Bærme (Bust: Bundfald!). Ja, det Udtryk hørte jeg ikke, jeg hørte kun Udtrykket Bærme, og saa nævnedes han som Eksempler paa Bærmen Folk fra fremmede Lande og fremmede Steder og saa Landarbejdere og deres Søner. Det er ikke den Opfattelse, jeg har af Landarbejdere og deres Søner. Naturligtvis kan der blandt den Samfundsklasse som blandt alle Samfundsklasser forekomme uheldige Eksempler, men som Regel i det store og hele har jeg den Erfaring, at de ere fuldstændig lige saa hæderlige som alle andre, og hvis det ærede Medlem vilde udtale dette lige over for Landarbejderne selv, tror jeg rigtignok, at han kun vilde

faa ringe Tak derfor, han vilde sikkert faa en saadan Betsed, at han snart vilde mærke, at han var kommen paa urette Sted. Jeg skal nu henstille til det ærede Medlem — de Herrer af Socialdemokratiet pleje jo at være tapre og modige Mænd — at han endelig maa sørge for her i Referatet af sine Udtalelser i Dag, at ikke den omhandlede Passus ved en eller anden Sætterfejl eller andet Uheld slipper ud af Bladet. Jeg tror, at det vilde være ret heldigt, at Landarbejderne faa Besjighed til at se, med hvilken Foragt man fra det højere Socialdemokratiske Side, om jeg saa maa sige, det videnskabelige Socialdemokratiske Side, betragter dem og opfatter dem, deres Børn og deres Forhold. Men selv om nu saa var, selv om det var saaledes, at de Folk, som Arbejdsgiverne søgte at benytte, for at faa deres Arbejde, som ikke kan ligge stille, udført, selv om det var saa, at der var Folk, som i socialt Niveau stod en Grad under de tidligere Arbejdere, skulde de derfor ikke have Lovbestyrelse, saaledes at de i Fred og Frihed kunde udføre det Arbejde, de havde taget sig paa? Det er dog en ganske mærkværdig Opfattelse, som det ærede Medlem vil gøre gældende: Frihed for ham og hans, men derimod Ubang for alle dem, der staa under, og for den Sags Skyld ogsaa, hvis de kunne komme afsted dermed, for dem, der staa over dem. Det er en ganske mærkelig Opfattelse, det ærede Medlem gør gældende, og jeg tror ikke, at han uden for Socialdemokratiets snævrere Kredse vil finde ret mange Tilhængere af denne Opfattelse, her i Tinget i alt Fald ikke. Saa skulde altsaa saadanne, i social Henseende uheldig stillede Folk opgibe det Arbejde, der bød sig, opgibe den Fortjeneste, der tilbød sig for dem ved fuldstændig hæderligt Arbejde, de skulle altsaa ikke have Krav paa Lovbestyrelse, de skulle behandles med denne Høflighed og puffes tilfældigt, saaledes at Døne og Tænder blive slaaede ind paa dem, og Arme og Ben knækkede. Nej, den Slags Betragtninger tror jeg ikke, at det ærede Medlem skulde anvende mod et Lovforslag af den Natur, thi kan han ikke anføre andet, styrker han i Virkeligheden Lovforslaget og dets Udsigter til at komme igennem. Det ærede Medlem mente, at jeg havde misforstaaet ham, naar jeg forleden Dag i min Dialekt af hans Ytringer, sigtede til Referater, hvortil det ærede Medlem vilde have sigtet til Artikler i forskellige Høreblade. Det ærede Medlems Udtalelser forleden Dag, kunde ikke forstås paa anden Maade, end at man havde søgt fra en vis Side ved at skaffe urigtige eller forvanskede Referater af voldsomme